

Predrag Lasica

Odiseja Kraljeva

U OGLEDALU ISKRIVLJENA FIGURA
GROTESNO LICE STARICE
POSLEDNJA KAP SA CESME ..
STO NECE..

“ PROSLOST SE VRACA U OCI KRALJICE “

I PRSTI , I NOKTI, KAO KANDZE
I KOSA BELA KAO PENA
I USI JOJ GOLEME DOSLE , I NOS...
OSTARILA ZENA
LICE,KOZA

VREME ZDERE VENE I MENE
UPLASENO SE BATRGA
GASE JOJ SE ZELJE KAO VOSTANE SVECE
I NIKO JE NECE,
I NIKOG NIJE BRIGA

PAMTI POLJA GDE BOSONAGA TRCI
I BUNAR JOS PAMTI JOJ LICE
NIJE HTELA VODA DA TALASA I BUCKA
VOLELI JE LJUDI ,ZIVOTINJE , I PTICE

PAMTI REKE GDE JE GRLILI BRZACI
KAD BI USLA TO JE VODA VRILA
PAMTI JOS KAKVA JE BILA...
DOK JOJ ODORA NIJE KOZU S KRILA

OD ZLATA JOJ KRUNA TESKA KAO KAPIJA
I SVAKI JOJ PRSTEN PRETEZAK ZA PRSLJEN
POGURENA, I BEZ ZIVOTA

NEKADA BRALA RUZE , SADA BERE BRSLJEN

PAMTI BALOVE GDE JE BLISTALA
I SVU TU MUZIKU I SVE TE VRTESKE
PAMTI ZA NJU IGRE VITESKE
A SAD SU JOJ I PAPUCE TESKE

NJEN JE ZAMAK OBRASTO U TRAVU
I OKO NJEGA JE U KANALU “ VODA ZUTA “
I NJENI PODANICI ODAVNO POMRLI U TAMNICI
GDE IH JE POSLALA KAD JE BILA LJUTA

CARA ODAVNO NEMA...
A SINA JE IZGUBILA NA MRACNOME BRDU
SILNU JE VOJSKU POVEO U KRDU
DUSA MU POSTALA KAMEN NA ZIDU

NIZALA JE GODINE KAO BISERNE PERLE
I SVE SE TO SKUPLJALO KAO LETINA
TUKAO JE GRAD, TUKLA JE I KISA
SAD JE POSTALA BABEBETINA

IZA SVETKOVINE NE IDE U MANASTIR
GDE NJEN GLAS ZVONI
I KADA POGLEDA ISPOD SEBE SVE TO PUSTO...
ZARDJALA KOPLJA, STITTOVI I MACEVI

KREKET JOJ SANDUK
I SVAKI JOJ KORAK “ KOBAN “
UMORNA DA PIJE VINO, UKUS MU JE GROZAN
I NEMA GA VISE ...
“ OD KAD JE UMRO CAR “

SAMA U HODNICIMA KOJI CVILE
JEDINO JE TRON NETAKNUT I CEKA
DA ONA KORAKNE U DUBINE I MRAK

I DA JE KAO LIST ODNESE REKA

CESLJA KOSU SVOJU KAO TUDJU
I GLEDA SVOJE LICE KAO TUDJE
I NJENE RECI, I NJENE OCI, I NJENE GRUDI
NJENI ZUBI SKRIPE KAO SARKE

STO PRSTIMA ZGRABI TO IZ NJIH BEZI
ARMIJA PRED KAPIJOM ZASTVOM VIJORI
NI JEDAN RATNIK DA SE U OKLOPE BACI
NISTA VISE NE MOZE NACI...